

László meghívására leszerződött a Király Színházhoz, ahol a »Sibyll« c. operettben a 35-ik előadás után Lábass Juci helyett a 100-ik előadásig ő játszotta a szubrettszerepet. 1916. nov. havában a Népopera tagja lett (igazgató: Beóthy László); majd a Télikerthez szerződött. 1919. okt. havában visszament a Király Színházhoz. 1923-ban a Blaha Lujza Színház tagja volt. 1928-ban Bécsben működik. 1931-ben a Fővárosi Operett Színház vendége.

Főbb szerepei: Málka (Postás Katica), Gretl (Kék mazúr), Mici (Árvácska), Petruska (Hajtóvadászat), Sally (Aranyhattyu), Horváth Sári (A legkisebbik Horváth-lány), Máli (Szépasszony kocsisa), Léni (Anna-bál), Pepi (Régi jó Budapest) stb.

Somogyi Szilveszter dr., szegedi polgármester, sz. 1872. jan. 1-én, Szegeden. Egyszerű szülei jóhírű szegedi iparosok voltak. Középiskoláit Szegeden és Kecskeméten, a kegyesrendieknél, főiskolai tanulmányait Budapesten, a Tudomány Egyetemen végezte, ahol jogtudományi tudorrá avatták. Ezután szerezte meg a bírói oklevelét is. Mindig jeles tanuló és az ifjúság vezére volt. A szegedi királyi törvényszéknél, táblánál, majd az ügyészségnél működött, az ország legjobb ügyészei közé emelkedett; szorgalma, olvasottsága folytán több híressé vált bűnügyben oly kiválóan teljesítette ügyészi kötelességét, hogy 1907. év december 12-én kinevezték Szegedre városi rendőrkapitánynak. Ez állásban átszervezte a városi rendőrséget a modern követelményeknek megfelelően. Munkásságáért és modoráért a város egész közönségét megnyerte, úgy, hogy 1915. év február hó 17-én megválasztották polgármesternek. Igazi kiválósága itt domborodik ki a polgármesteri állásban. A legsúlyosabb időkben viselte e tisztelet, az összeomlás után, amikor Szeged volt az egyetlen pont, ahol a nemzeti zászlót ki lehetett tűzni. Megóvta Szegedet a zavaroktól, felfordulástól, és lehetővé tette, hogy Szeged legyen a nemzeti újjábredés kiinduló pontja. Az összeomlás után rendkívüli energiával fogott hozzá a romok eltakarításához és azoknak az alkotásoknak a megvalósításához, melyek Szegednek régi programjában szerepeltek. Négy palota

és számos kisebb ház építésével több mint 400 lakás létesítésével majdnem teljesen megszüntette Szegeden a lakáshiányt. Szeged régi árvizi fogadalmának megvalósításával tető alá hozta Magyarország legnagyobb templomát, amely büszkén mutatja a trianoni határon túlra is impozáns tornyait és kupoláját, igazolásául a magyar energiának és alkotni tudásnak. Ottthonba segítette a kolozsvári menekült egyetemet és kivívta, hogy az egyetem végleges otthona Szegeden felépíttessék. 30 éves tervet és vágyat valósított meg a szegedi eddig majdnem hozzáférhetetlen tanyavilág 80 kilométeres vasúthálózatának megépítésével, amely óriási területeket hódít meg a kultúrának, gazdaságnak és többtermelésnek. Ezekon kívül számtalan más olyan alkotással és intézménnyel fejlesztette és fejlesztte városát, ami által Szegedet úgy a társadalmi harmónia és a nemzeti érzés tekintetében, mind a városfejlesztés és közgazdasági fejlődés és a magyar kultúra szempontjából mindinkább mintavárossá teszi. Az ő kormányzása alatt fizette ki a város összes régebbi adósságát s a nagy alkotások mellett is csak 50%-os maradt a községi pótdadó. E működése eredményezte azt, hogy úgy a város tisztviselői kara, mint a közönség rajongó szeretettel veszi őt körül, de tisztelt és nagyrabecsült személye országosan is. A legutóbb kapott II. osztályú érdemrend magas kitüntetése osztatlan örömet és meglepedést keltett nemcsak Szegeden, de az ország többi részében is, ahol Somogyi Szilveszter dr. nevét és nemes egyéniségét ismerik. Somogyi Szilveszter nevéhez fűződik a szegedi városi színháznak 1927. évi házikézelésbe vétele. Somogyi ugyanis városgazdasági, közérdek és nemzeti kultúra szempontjából véglegesen rendezendőnek tartotta a szegedi színház ügyét, s a város közgyűlése az ő indítványára határozta el a nagy horderejű változást. (L. D.)

Somolki Ferenc, írói álnév, mely alatt Komlóssy Ferenc (L. o.) színgazgató színdarabokat írt, illetve fordított.

Sonnenthal Adolf, lovag, magyar származású német színész, sz. 1834. dec. 21-én, Pesten, megh. 1909. ápr. 4-én, Bécsben. Ere-